

[Justitsministeren]

har virkelig været omfattende – lykkedes det ikke, fordi udvalgets drøftelser af nogle af de mest centrale problemstillinger har været væsentlig mere tidkrævende, end man i forvejen kunne forestille sig.

Jeg har haft kontakt med udvalgets formand om tidsperspektivet for afslutningen af arbejdet, og det er hans vurdering, at det vil kunne ske omkring sommeren i år, altså inden for ganske få måneder.

Når den afsluttende betænkning foreligger, vil justitsministeriet sende forslagene til udtalelse hos de berørte myndigheder og organisationer, således at alle synspunkter vedrørende udlændinge vil komme frem til brug for de kommende overvejelser vedrørende en ny udlændingelov.

Det er klart, at udvalgets forslag også vil blive forelagt indvandrerorganisationerne, således at vi kan høre indvandrernes egne synspunkter på den lovgivning, som her forberedes.

Både under forhandlingerne i 1980 om regeringens indvandrerpolitik og under førstebehandlingen af VS' forslag til folketingsbeslutning om indvandrernes retsstilling tilkendegav min forgænger, at det var regeringens opfattelse, at afgørende ændringer i udlændingelovgivningen bør afvente afslutningen af fremmedlovudvalgets arbejde, og dette er fortsat regeringens opfattelse.

De punkter, som er indeholdt i VS' beslutningsforslag, er blandt de mange væsentlige emner af retssikkerhedsmæssig karakter, som fremmedlovudvalget behandler. Regeringen finder det derfor ikke sagligt velmotiveret at skulle gå ind i en nærmere drøftelse af disse emner på et tidspunkt, hvor vi endnu ikke kan gøre brug af udvalgets afsluttende overvejelser og forslag.

Udvalget er bl. a. sammensat af repræsentanter for Dansk Flygtningehjælp og for advokaterne; det er altså ikke et udvalg, der blot er sammensat af embedsmænd fra ministerierne. Når jeg siger det, er det for at understrege, at de afsluttende overvejelser, som vi bestemt mener vi skal vente på, er overvejelser, der vil være præget af alsidighed, som vil repræsentere synspunkter fra flere forskellige sider, fra personer, fra institutioner, der har kendskab til flygtningearbejdet, til udlændingearbejdet, også fra andre synsvinkler end ministeriernes.

Selv om det lyder tilforladeligt, når VS begrundet sin genfremsættelse af forslaget med, at man vil aktivere den mere principielle og politiske debat parallelt med fremmedlovudvalgets afsluttende arbejde for at undgå en unødigt forsinkelse af en lovændring, mener jeg derfor nok, at vi bør have en debat af den karakter, man efterlyser, men at den vil foregå på de bedste præmisser, hvis vi har overvejelserne fra dette alsidigt sammensatte udvalg, før vi her i folketinget tager fat på debatten.

Men sandheden er jo, at det væsentligste grundlag for en sådan debat vil være noget, som vi nu kan have – og det er vel det afgørende nye i forhold til i 1980 – i løbet af ganske få måneder. Når det forholder sig sådan, mener jeg ikke, der kan være nogen som helst tvivl om, at vi bør vente; det ville være en dårlig brug af folketingets tid at starte en debat herom i dette forår.

Jeg ved godt, at man utvivlsomt vil sige, at jeg tidligere har givet udtryk for optimisme med hensyn til udvalgets færdiggørelse af arbejdet, en optimisme, der ikke har vist sig at være fuldt berettiget. Det må jeg erkende, men samtidig vil jeg gerne fremhæve det, jeg sagde før, nemlig at mødeaktiviteten har været meget omfattende, og at problemerne har været store, fordi det drejer sig om et vanskeligt område. Jeg mener, at det så afgjort tjener folketinget bedst, at vi lader dette udvalgsarbejde komme til en ende her i løbet af sommeren.

Hans Jørgen Jensen (S):

I socialdemokratiets arbejdsprogram har vi klart tilkendegivet vor positive holdning til at medvirke til en politik, der sikrer indvandrernes ligestilling og en tryk tilværelse. Jeg skal tillade mig at citere nogle enkelte afsnit fra programmet, som har særlig adresse til indvandrernes retsstilling.

Vi siger, at indvandrernes retsstilling skal styrkes, at udlændingeloven bør revideres bl. a. med henblik på en begrænsning af fremmedpolitiets ansvarsområde; en række sagsområder, der ikke er af politimæssig karakter, bør henlægges til en civil instans, og udvisning bør kun ske ved grov kriminalitet. Det siges også, at det skal tilstræbes, at der til fremmedpoliti og offentlige myndigheder og institutioner knyttes personer med kend-